

31. Kannibalen

Dag van het politiek asiel 2008

Het was verboden een torentje te bouwen. Of ik dat nu een uitkijkpost, een hoogwater-toevluchtsoord of en folly noemde, het was verboden. In het Hollandse straatbeeld paste alleen iets dat op een schuur leek en dat een schuin dak had en dat nergens boven de burens uitstak. Ook al woonde ik ver buiten de bebouwde kom. Tien jaar later verrezen de eerste minaretten. Ergens hadden bouw- en woningtoezicht bakzijl moeten halen voor de immigratie van islamieten. Dankzij hun komst is de architectonische vrijheid toegenomen en mag ik straks misschien toch ook een torentje bouwen.

Vervolgens wilde ik een vuurtje stoken omdat ik mijn kinderen behalve met blokkentorens (voor gezorgd), en met zand (reeds aanwezig), water (reeds aanwezig) ook met vuur vertrouwd wilde maken; om te voorkomen dat zij later pyromaan zouden worden, om hen te leren hoe je zoiets aanlegt, en wat vuur vermag, om te maken dat zij onbeperkt met een rokende stok in de lucht konden schrijven en met de houtskool van de uitgedoofde stok op de tegels konden tekenen, en om hen de gelegenheid te geven er zelf aardappels op te poffen. Ik hoefde helemaal niet meer "op te voeden". Zij vermaakten zichzelf en ik kon mij ertoe beperken om vanuit de zijlijn toe te zien dat er geen gevaarlijke situaties ontstonden. Wel zag ik mij - illegaal, doch thans verjaard, vuurtje stokend - gedwongen om de wet veelvuldig te overtreden. Gelukkig zijn er behalve islamieten inmiddels ook vuuraanbidders in Nederland geïmmigreerd. Straks hoort de anti-vuurtjes-hetze van de politie daarom wellicht ook tot het verleden; wat natuurlijk niet wegneemt dat het verbranden van gifstoffen niet getolereerd hoeft te worden.

Zo brengen de immigranten ons vrijheid!

Het wordt echter steeds gekker. Volgens welingelichte kringen zijn er inmiddels ook kannibalen in Nederland, met verblijfsvergunning, althans voor het Haagse Binnenhof. Daarbuiten genieten ze verplichte bewaking. Het land van herkomst van deze asielzoekers is staatsgeheim; het zou gaan om een totalitaire dwergstaat op het noordwestelijke Europese vasteland waar zij om hun pedagogische mening worden vervolgd. Het is ongetwijfeld een schurkenstaat. Onze nationale ombudsman dhr. Alex Brenninkmeijer heeft deze gevluchte onderwijskannibalen - menseneters dus, die hij heel beleefd "doorgeschoten" lieden noemt - gesignaleerd en meldt in de Staatscourant van 18 februari 2008, in een kernachtige abstractie: "Het risico ['risico' is een ambtelijk eufemisme voor 'zekerheid'], het risico is groot dat het sociale grondrecht de klassieke onderwijsvrijheid kannibaliseert". Hij zegt dus eigenlijk dat de "doorgeschoten" aanhangers van het sociale grondrecht, (d.w.z. van de standaard schoolplicht waarmee het kind tegen de ouders wordt beschermd), de aanhangers van de klassieke vrijheid (d.w.z. de vrijheid voor leraren om volgens eigen opvattingen les te mogen geven) gewoon komen opvreten. Dat belooft dubbele vrijheid, zijnde de vrijheid om de vrijheid te kannibaliseren!

Ik vat samen: Dankzij de immigratie van mensen uit een andere cultuur worden onze vooroordelen geslecht en wordt dienovereenkomstig onze vrijheid - in dit geval de vrijheid om buiten Den Haag om een torentje te bouwen of een vuurtje te stoken of de vrijheid om overtollige vrijheid die afwijkt van de staatsrechtelijke vrijheid op te vreten - er alleen maar groter op; hoewel in het laatste geval wel erg groot. Het ligt er natuurlijk maar aan hoe je het democratisch bouwwerk bekijkt, maar om zelfs aan kannibalen politiek asiel te verlenen gaat mij te ver, die kunnen zich toch nooit op mensenrechten beroepen? Of zijn de mensenrechten geen criterium meer? Denk eens in, straks krijgen ze honger, en dan is het te laat. Terugsturen s.v.p. Ze moeten in hun eigen schurkenstaat maar zien hoe ze aan de kost komen. Het bespaart ons een Europese wet op voedingsmiddelenregistratie. Als de afgesplitste VVD-ers dā; r nu eens wat aan deden.

Uw columnist, V.L.